

Ranko Jakšić, Goran Zelić
Elektrotehnički Fakultet, Unska 3, 41000 Zagreb

IGEM: Interaktivni grafički editor za maske integriranih sklopova

IGEM: An Interactive Layout Editor for Integrated Circuits

Sadržaj - Maske integriranih sklopova sastoje se od velikog broja geometrijskih podataka, koji se generiraju pomoću interaktivnih grafičkih editora. Da bi se omogućio brz interaktivni rad, potrebna je baza podataka koja će omogućiti brzo pretraživanje i manipuliranje geometrijskim oblicima. Prikazana je organizacija baze podataka metodom kutnih kazaljki, te njena implementacija u interaktivnom grafičkom editoru za maske IGEM.

Abstract - IC masks consist of a considerable number of geometric data, generated by means of interactive graphic editors. In order to provide fast interactive work, a database is necessary, which will allow for fast retrieval and geometric shape handling. A database organization based on the corner stitching method is described in this paper, together with its implementation within an interactive graphic editor.

1. Uvod

Za topološko, odnosno fizičko projektiranje integriranih sklopova koriste se interaktivni grafički editori kojima se unose podaci o maskama pojedinih tehničkih slojeva. Stvarna reprezentacija geometrije maski sastoji se od oblika, transformacija i grafičkih atributa. Oblak sadržava informacije o stvarnom prikazu objekta i može se opisati na više načina: pravokutnik, poligon, linija, krug, luk i tekst [1]. Transformacija predstavlja modifikaciju oblika: rotacijom, zrcaljenjem, translacijom i skaliranjem. Grafički atribut služi za razlikovanje pojedinih slojeva maski koji se preklapaju, a to se postiže bojom i teksturom. Interaktivni editori postavljaju velike zahtjeve na interne strukture podataka. Baza podataka mora biti sposobna prihvatići vrlo velik broj informacija, a istodobno omogućiti efikasne operacije pretraživanja.

2. Metoda kutnih kazaljki

Pretraživanje je operacija koja se najčešće primjenjuje u svakoj bazi podataka i predstavlja dobru mjeru za ocjenu efikasnosti organizacije. U interaktivnim sistemima ova operacija postaje još kritičnija. Kada korisnik pri radu grafičkim editorom želi modificirati

neki objekt prikazan na zaslonu on ga izabere ("pokaže" ga strelicom na zaslonu). Program u takvim slučajevima pretražuje bazu podataka (da otkrije što je izabrano). Zato je vrlo bitno koliko je organizacija podataka prilagođena prostornim pretraživanjima. Dvije najčešće i najvažnije operacije pretraživanja su traženje susjeda nekog objekta i potraga za svim objektima na određenom mjestu ili području. Češće korištene tehnike strukturiranja geometrijskih podataka u programima za izradu maski su: povezane liste, dijeljenje sklopa na kvadrante, maske s kazaljkama koje pokazuju na susjede, kutne kazaljke.

Povezane liste su najjednostavniji način da se reprezentiraju maske integriranih sklopova, po jedna lista za svaki tehnički nivo (polisilicij, difuzija itd.). Nove maske jednostavno se dodaju na početak liste, ali npr. traženje susjeda može dovesti do pretraživanja cijele liste. Da bi se ublažio ovaj nedostatak, maske se mogu sortirati po horizontalnim i vertikalnim rubovima. U tom slučaju bitno se komplikira struktura, budući da su potrebne dvije ili čak četiri liste (ako se želi pamtitи redoslijed u oba smjera).

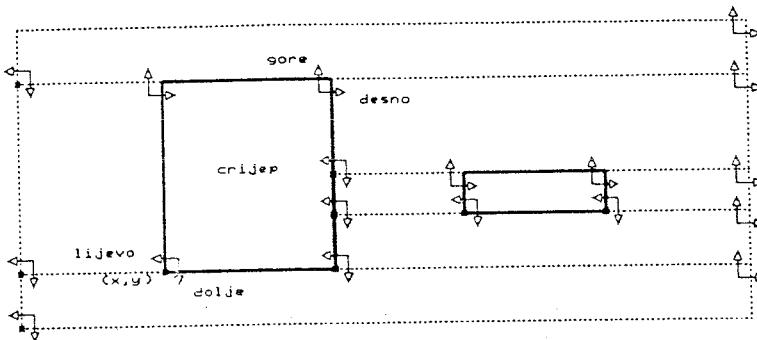
Dijeljenje sklopa na kvadrante (engl. bins). U sistemima u kojima se koristi ova metoda područje sklopa podijeli se na više dijelova (kvadrantata), a sve maske unutar jednog kvadranta povezuju se u jednostruku listu. Adrese ovih listi čuvaju se onda u dvodimenzionalnom polju. Ovakvom organizacijom pretraživanje se ubrzava jer je potrebno pretražiti samo kvadrante koji sadrže područje od interesa. Problem predstavlja određivanje veličine kvadrantata. Ako su kvadranti veliki u odnosu na maske, u svakom kvadrantu biti će mnogo maski i pretraživanje će biti sporo jer će liste biti dugačke. Ako su pak kvadranti mali, pretraživanje će biti brže, ali će se bespotrebno trošiti memorija na velik broj praznih kvadrantata. Osim toga ova organizacija ne pomaže mnogo pri traženju susjeda.

Maske s kazaljkama koje pokazuju na susjede. Pri operacijama kao što je sabijanje sklopa (engl. compaction) važno je znati najbliže susjede u smjeru koordinatnih osi. Zbog toga se često sreću baze podatakama organizirane tako da maska sadrži kazaljke na najbliže susjedne sa svake strane. Iako je pogodna za sabijanje i ovakva organizacija ima mane. Pri pomicanju neke od maski, nemoguće je jednostavno utvrditi koje sve kazaljke treba promjeniti, već treba pregledati cijelu bazu. Osim toga ovakva organizacija nije pogodna za povezivanje jer ne daje podatke o veličini praznog prostora između maski.

Metoda kutnih kazaljki [1, 2] je metoda za strukturiranje geometrijskih podataka naročito primjenljiva na maske pravokutnog oblika čiji su rubovi paralelni s koordinatnim osima (Manhattan geometrija). U opisu za ovakve maske koristimo termin "crijep" (engl. tile).

Osnovna razlika između ove i prije navedenih metoda je da omogućava vrlo efikasno pretraživanje i brze modifikacije baze podataka. Dvije osnovne karakteristike metode su:

- Cijela površina sklopa (tj. ne samo maske već i prazan prostor) je eksplicitno predstavljena u bazi podataka. Razlikuju se dva tipa crepova: crepovi koji predstavljaju maske (puni crepovi) i crepovi koji predstavljaju prazan prostor (prazni crepovi).
- Za povezivanje crepova koriste se kutne kazaljke. Svaki crijep sadrži četiri kazaljke. To su kazaljke "gore" i "desno" (gornji desni kut), te "dolje" i "lijevo" (doljnji lijevi kut). Od podataka o crijevu pamti se još njegov tip ("pun" ili "prazan") i koordinate dolnjeg lijevog kuta (x, y) (slika 1).

Slika 1. Prikaz kutnih kazaljki u polju crepova.

Za svaki tehnološki sloj (npr. metal) postoji prostor ili polje (slika 1) koje pokriva cijelu površinu sklopa u kojem puni crepovi (na slici izvučeni punim linijama) predstavljaju maske, dok ostali crepovi predstavljaju prazan prostor.

U početku je polje prazno tj. sadrži samo jedan vrlo velik prazan crijev. Takav crijev nema susjeda, pa su kutne kazaljke zapravo nul-kazaljke. Dodavanjem punih crepova u bazu prazni crijev se dijeli na više dijelova i tako se dobiva struktura sa slike 1.

Kod metoda koje pamte samo pune crepove podatke o susjedima i praznom prostoru između crepova potrebno je izračunati (što može biti vrlo komplikirano). Upotreba kutnih kazaljki omogućuje da se do ovih podataka dode brzo i jednostavno jer su crepovi zapravo sortirani u dvije dimenzije. Do podataka o okolini nekog crijeva lako je doći jednostavnim kruženjem po susjednim crepovima prateći kutne kazaljke.

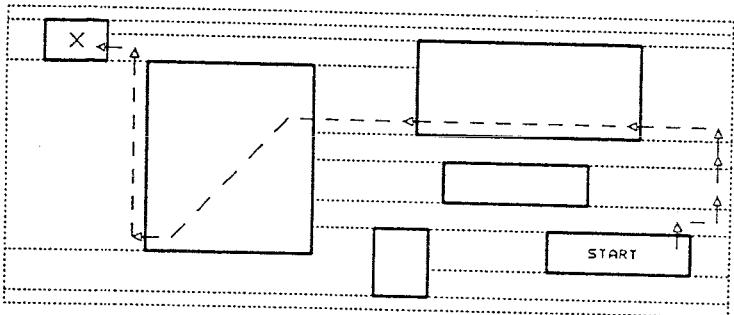
Crepovi se organiziraju u **maksimalno dugačke horizontalne crepove**. To znači da niti jedan crijev nema crijev istog tipa desno ili lijevo od sebe. Ako se uslijed neke modifikacije dogodi da se pojave dva crijeva istog tipa jedan pored drugog, treba ih podjeliti da budu jednak visoki i spojiti. Kada se postigne da crepovi budu koliko je god moguće dugački, pokuša ih se spojiti i po vertikali (tj. sa crijevom ispod ili iznad ako je jednak dugačak i istog tipa). Iako bi se prazan prostor mogao pokriti crepovima na više različitih načina, upotrebom ovog pravila dobiva se uvijek jedinstven raspored. Osim toga, ovim spajanjem postižu se uštede u memoriji i mnogo brži algoritmi.

3. Osnovni algoritmi za metodu kutnih kazaljki

Razne vrste pretraživanja, te operacije kreiranja i brisanja postaju vrlo efikasne primjenom metode kutnih kazaljki. Zbog toga su algoritmi opisani u ovom poglavlju vrlo pogodni za interaktivne grafičke editore.

Najvažnija karakteristika svih ovih algoritama je njihov lokalni karakter. Svi algoritmi ovise samo o informacijama koje se nalaze u neposrednoj okolini operacije i nije ih potrebno izračunavati.

Nalaženje crijeva koji sadrži točku (x, y) je najčešća operacija pretraživanja. Postupak iterira po x i y osi počevši od bilo kojeg crijeva u promatranoj polju (slika 2), kao što je prikazano sljedećim algoritmom:

Slika 2. Pronalaženje crijepta koji sadrži točku X.

- Korak 1: Od prethodno izabranog crijepta idи gore ili dolje slijedeći odgovarajuću kazaljku, dok ne pronađeš crijept koji sadrži y koordinatu tražene točke.
- Korak 2: Idи lijevo ili desno dok ne pronađeš crijept koji sadrži x koordinatu tražene točke.
- Korak 3: Ako prilikom pomicanja u smjeru x osi dođe do pomaka i u smjeru y osi, tada idи na korak 1; inače je crijept, koji sadrži traženu točku pronađen.

Pronalaženje susjeda. Metoda kutnih kazaljki omogućuje vrlo lako nalaženje susjeda nekog crijepta. Svi lijevi susjedi izabranog crijepta C nalaze se primjenom slijedećeg algoritma:

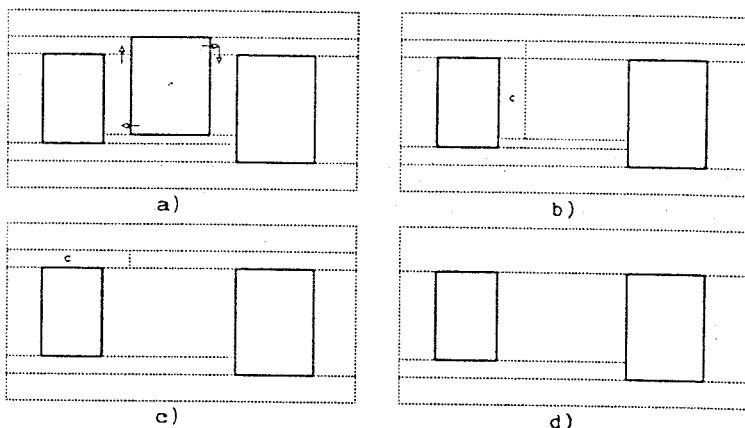
- Korak 1: Kreni od crijepta na koji pokazuje kazaljka lijevo crijepta C. To je najniži lijevi susjed.
- Korak 2: Dok je doljnji rub susjeda niži od gornjeg ruba crijepta C, prati kazaljku gore.

Na sličan način obilaze se i susjedi s ostalih strana. Potrebno je samo pogodno odabrati prvi crijept, odnosno prvog susjeda od kojeg dalje slijedi pretraživanje.

Prostorno pretraživanje je vrlo česta pretraga, kojom se ispituje da li se na nekom području već nalazi koji puni crijept. Ova provjera ostvaruje se na slijedeći način:

- Korak 1: Pronadi crijept C koji sadrži gornji lijevi kut promatranog područja (koristi se algoritam za nalaženje crijepta koji sadrži točku (x, y)).
- Korak 2: Ako je crijept C pun, tada je to kraj pretraživanja.
- Korak 3: Ako je desni rub crijepta C unutar promatranog prostora, to je rub jednog punog crijepta (zbog pravila o maksimalno dugačkim crepovima). Kraj pretraživanja.
- Korak 4: Izberi crijept C₁ na koji pokazuje kazaljka dolje crijepta C. Postavi $C = C_1$.
- Korak 5: Ako crijept C₁ nije unutar promatranog prostora, izberi crijept C na koji pokazuje kazaljka desno crijepta C₁;
- Korak 6: Dok je crijept C₁ različit od crijepta C, postavi $C_1 = C$, te ponavljaj korak 5.
- Korak 7: Dok nije doljni rub promatranog područja, ponavljaj korak 3.

Brisanje crijepta bila bi vrlo jednostavna operacija (dovoljno je promjeniti samo tip crijepta iz punog u prazan), da nije potrebno sačuvati organizaciju crepova u bazi, tako da bude zadovoljeno pravilo o maksimalno dugačkim horizontalnim crepovima. Algoritam za brisanje crijepta, odnosno stvaranje maksimalno dugačkih crepova primjenjen na crijepe C je slijedeći (slika 3):

Slika 3. Tok brisanja crijepta.

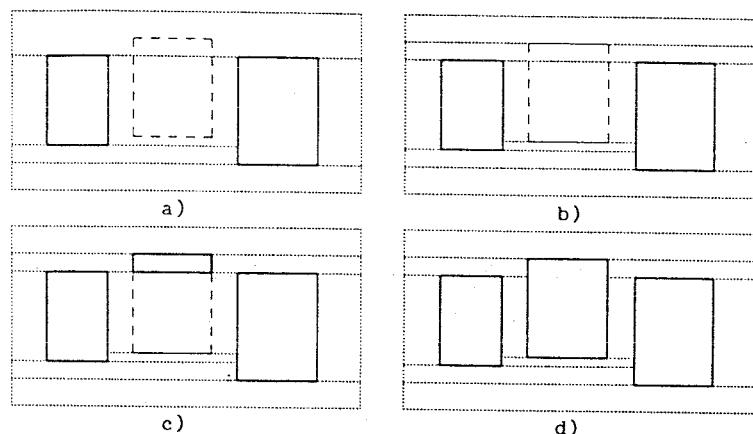
- Korak 1: Promjeni tip crijepta iz punog u prazan crijept.
- Korak 2: Za svaki desni susjed istog tipa, kao što je i crijepe C podijeli bilo C, bilo susjeda ili pak oba crijepta tako da budu jednakovisoki; nakon toga ih spoji.
- Korak 3: Idi prema gore po svim lijevim susjedima obrisanog crijepta C, i svaki od njih pokušaj spojiti s ostacima starog crijepta C. Tretiraj svaki lijevi susjed kao crijepe C u koraku 2. Uz to svaki crijepe pokušaj spojiti sa crijeptom iznad sebe.

Kreiranje crijepta. Prvi korak u kreiranju novog crijepta je da se provjeri da nema drugih punih crepova na tom prostoru. U slučaju da ima, novi crijepe neće biti kreiran.

Novi crijepe se ubacuju u bazu podataka tako da se "ureže" u okoline prazne crepove. Dijelovi praznih crepova pokušaju se onda spojiti u maksimalno dugačke horizontalne crepove (slika 4). Algoritam za kreiranje crijepta je:

- Korak 1: Ako prostor za kreiranje novog crijepta nije prazan, javi da crijepe ne može biti kreiran.
- Korak 2: Pronadi prazni crijepe koji sadrži gornji rub novog crijepta (zbog pravila o maksimalno dugačkim crepovima cijeli gornji rub je sadržan u samo jednom praznom crijevu). Pronadeni crijepe podjeli onda po tom rubu na dva dijela.
- Korak 3: Korak 2 ponovi i za donjni rub novog crijepta.
- Korak 4: Idi niz lijevi rub novog crijepta i svaki od crepova na koji naideš podjeli na tri dijela: jedan na desno, jedan na lijevo i jedan unutar novog crijepta (crijepe u sredini je segment novog crijepta i zato tipa pun, a ostala dva crijepa su

prazna). U svakom koraku pokušaj spojiti svaki od ova tri dijela sa crijeponom iznad.

Slika 4. Kreiranje crijepa.

Vidljivi susjadi. Metoda kutnih kazaljki omogućuje da se dosta efikasno ostvare i neke kompleksnije operacije. Kao primjer može poslužiti traženje vidljivih susjeda nekog punog crijepta (susjed je vidljiv ako postoji horizontalan (ili vertikalni) pravac koji ga spaja s početnim crijeponom a pri tome ne siječe niti jedan drugi puni crijept). Svi vidljivi susjadi desno od nekog crijepta C traže se ovako:

- Korak 1: Izaberi pomoću kutne kazaljke desno najgornjeg desnog susjeda crijepta C.
- Korak 2: Ispitaj sve desne susjede crijepta C (dali su puni ili prazni).
- Korak 3: Ako je susjed pun, onda je automatski vidljiv i prelazi se na slijedećeg susjeda.
- Korak 4: Ako je susjed prazan, provjeri da li se proteže do ruba sklopa. Ako je to istina, nema vidljivih susjeda. U protivnom, crijept ima susjeda ili susjede koji moraju biti puni i prema tome su vidljivi (ali samo ako im je doljnji rub niže od gornjeg ruba početnog crijepta C).

Kako se crepovi uvijek slažu u najduže moguće horizontalne crepove, traženje susjeda u vertikalnom smjeru se bitno razlikuje od onog u horizontalnom. Traženje susjeda ispod crijepta C se izvodi algoritmom:

- Korak 1: Izaberi pomoću kutne kazaljke dolje najlevijeg dolnjeg susjeda crijepta C.
- Korak 2: Dok je susjed prazan i proteže se duž cijele doljnje stranice početnog crijepta, idu dalje prema dolnjem rubu sklopa, prateći kazaljke dolje. Ako naiđeš na rub, nema vidljivih crijenova.
- Korak 3: Ako je puni crijept ili prazan crijept koji se ne proteže duž cijelog dolnjeg ruba crijepta C kreni udesno prateći kazaljke desno. Svaki tako pronađeni puni

crijep je vidljiv. Za prazan crijep pozovi rekurzivno ovaj algoritam (tj. traži dolnjije vidljive susjede za ovaj prazan crijep).

Traženje svih lijevih (ili traženje svih gornjih) vidljivih crijeva obavlja se na sličan način.

4. Implementacija

Interaktivni grafički editor za maske integriranih sklopova (IGEM) napisan je za IBM PC kompatibilno računalo, za monokromatski monitor i grafičke kartice rezolucija od CGA do VGA. Podešen je za rad s 5 tehnoloških slojeva nMOS tehnologije (polisilikic, difuzija, implantacija, metal i kontakti), a novi slojevi mogu se jednostavno dodati. Slojevi se međusobno razlikuju šrafurama. Maske su pravokutnog oblika (oblik crijeva) i svi kutevi su 90 stupnjeva (Manhattan geometrija). Moguće su operacije kreiranja, brisanja i modifikacije (rotacija, kopiranje, pomak, zrcaljenje, kreiranje polja itd.).

Program omogućava hijerarhijsko projektiranje sklopa. Svaka ćelija u projektu sastoji se od proizvoljno mnogo podćelija i maski. Operacije s podćelijama omogućuju kreiranje ćelija (pri projektiranju odozdo prema gore), skiciranje ćelija (kreira se prazna ćelija - za projektiranje odozgo prema dolje), učitavanje ćelija, sve modifikacije kao i za obične maske, prikaz sadržaja ćelije i ubacivanje sadržaja podćelije u ćeliju (operacija "flatten" ili izravnavanje). Ukupan broj slojeva crepova u programu je zapravo 6 tj. 5 tehnoloških i jedan za podćelije. Svaki od slojeva u programu je smješten u poseban prostor u kojem su crepovi povezani kutnim kazaljkama.

Korisničko sučelje je grafičko (slika 5), a naredbe se biraju preko tastature ili mišem.

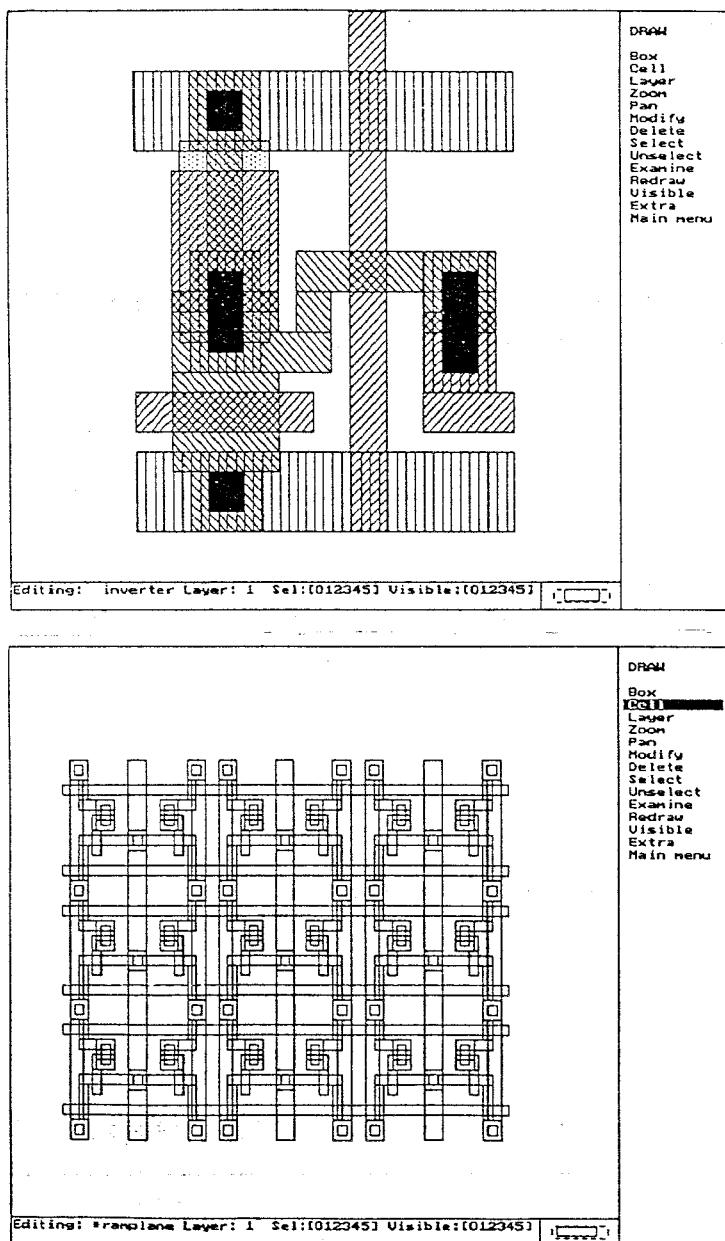
4. Zaključak

Realizirani grafički editor za maske integriranih sklopova (IGEM) pokazao je da se i na PC računalu mogu primjenom metode kutnih kazaljki vrlo efikasno implementirati sve osnovne operacije potrebne za interaktivni rad. Osim toga, moguća je izuzetno efikasna implementacija kompleksnih operacija (kao što su sabijanje ili povezivanje), jer su podaci o praznom prostoru neposredno prisutni u bazi podataka u vidu praznih crepova i kutnih kazaljki.

Osnovna mana metode je da zahtjeva više memorije nego klasični pristupi (prazni crepovi), ali se ovaj problem izbjegava upotrebom hijerarhije u projektiranju, tako da je u memoriji uvijek samo manji dio sklopa. Osim toga primjenom pravila o maksimalno dugačkim crepovima broj praznih crepova ostaje relativno malen (praktički od 1,5 do 2 prazna na svaki puni crijep).

5. Literatura

- [1] S. M. Rubin: "Computer Aids for VLSI Design", Addison-Wesley, Reading Mass., 1987.
- [2] J. K. Osterhout: "Corner Stitching: A Data-Structuring Technique for VLSI Layout Tools", IEEE Transactions in CAD, vol. CAD-3 No.1, pp 87-100, January 1984.

Slika 5. Prikaz zaslona računala pri radu programom IGEM.